

Περιεχόμενα

Χωρίς πρόλογο	9
1. Ο μισάνθρωπος στα όρια του δράματος	11
2. Προκατάληψη και ανεξιθρησκεία: <i>Νάθαν ο Σοφός</i> του Gotthold Ephraim Lessing	15
3. Μυστική εμπειρία και αισθητηριακή πραγματικότητα στο θέατρο του Heinrich von Kleist	29
4. Η <i>Μερόπη</i> του Βολταίρου και του Δημητρίου Βερναρδάκη	39
5. Το χρήμα στο θέατρο του Ibsen και του Ξενόπουλου	55
6. Ο Ibsen και ο έρωτας	81
7. Strindberg: εμπάθεια και δημιουργία	87
8. Τζούλια: ο χορός και η πτώση	97
9. Ο <i>Προμηθέας</i> του Iwan Gilkin	103
10. Πίστη και απιστία του Χορού στον Jean Anouilh	115
11. Η προβληματική του φόνου στο θέατρο του Albert Camus	123
12. Η ετερότητα ως ιδιαιτερότητα και η κατασκευή ενόχων: Arthur Miller/Max Frisch	137
13. Οι μετανάστες στο θέατρο του Bernard-Marie Koltès: παιχνίδι ανάμεσα στο οριακό και το προφητικό;	151
14. Ο Δημήτριος Βερναρδάκης και η <i>Μαρία Δοξαπατρή</i>	167
15. Το θέατρο του Γεωργίου Σουρή και οι ρίζες του	175
16. Τα ασαφή όρια της ταξικής συνείδησης στο θέατρο του Ξενόπουλου (Δύο αντίρροποι ερωτικοί μύθοι)	187
17. Χρώματα του βωντεβίλ στον Ξενόπουλο	195
18. Μποστ, ο ανατροπέας	213
19. Μποστ. Χωλός νους και σύγχυση αξιών στην υπηρεσία της κωμωδίας	219

20. Ο <i>Ήρωας της Κολομβίας</i> . Μια <i>irrisio posthuma</i> του Μποστ	227
21. Ο Πάρις Τακόπουλος και οι συνειρμοί	233
22. Η <i>Ενάτη</i> , ο Μωυσής, ο Μπετόβεν και ο Πάρις	239
23. <i>Ο προτελευταίος των Μόνικιν</i>	243
24. Τα κελλιά της απομόνωσης στο θέατρο του Καμπανέλλη	249
25. Εισβολείς και πρόσφυγες στο θέατρο του Καμπανέλλη	259
26. Ένας νέος βίαιος κόσμος στο σημερινό θέατρο. (Από τον Ιάκωβο Καμπανέλλη στον Παναγιώτη Μέντη)	275
27. Χιούμορ και θάνατος στο σύγχρονο ελληνικό έργο	283
28. Ο Παναγιώτης Μέντης, η αλήθεια και η αλήθεια του	293
29. Διαθλάσεις του χρόνου και είδωλα του παρελθόντος. Το 1843 του Ανδρέα Στάικου	297
30. Η Λούλα Αναγνωστάκη, οι εισβολείς και οι δραπέτες	301
31. Διαθλάσεις Ιονέσκο στον Βασίλη Ζιώγα	305
32. Ο Παύλος Μάτεσις και οι δρόμοι της απωλείας	311
33. <i>Ο Έβρος απέναντι</i>	315
34. Μια όψη του θεατρικού Γιάννη Σολδάτου	321
35. Γιάννης Πάτσης. Ένας Αχιλλέας με πολλές αχιλλειες πτέρνες	325
36. <i>Το τάβλι</i> και οι χαμένοι παίκτες του	327
37. Όταν η πράξη εμπνέει τη θεωρία: (Τερζόπουλος/ Σαμπατακάκης)	329
38. Ο «άλλος» ως εγώ στο νεοελληνικό έργο	333
39. Η ψυχή του ηθοποιού και τα στεγανά της θεωρίας	343
40. Η πεζογραφία στη σκηνή	353
41. Από το δραματικό κείμενο στους κώδικες της «εικονικής» τεχνολογίας	361
42. Τι περιμένουμε απ' το θέατρο σήμερα	369